

حفاظت از حقوق کودکان برای آموزش در محیط دیجیتال

شیوا بخشی یوسف آبادی

مشاور مدرسه‌های استعداد‌های درخشان کرج

● دولت‌ها باید در فناوری و منابع دیجیتال مدرسه‌های سرمایه‌گذاری کنند، اما باید این کار را به شیوه‌ای عادلانه انجام دهند تا نابرابری‌های موجود را تشدید نکنند و جایگزین آموزش حضوری نشود.

● فناوری دیجیتال می‌تواند برای کسانی که در مناطق دورافتاده یا در موقعیت‌های نامساعد هستند، نقش مهمی ایفا کند. دولت‌ها باید زیرساخت‌ها را، در کنار راهنمایی در مورد یادگیری در خانه، برای مراقبان ایجاد کنند و در عین حال اطمینان حاصل کنند

در راستای حمایت از کودکان در محیط دیجیتال می‌توان به توصیه‌های زیر به‌طور خلاصه اشاره کرد:

● فناوری‌های دیجیتال در یادگیری رسمی و غیررسمی، دسترسی به آموزش و تعامل با معلمان و فراگیرندگان نقش مهمی ایفا می‌کنند.

● دولت‌ها باید سطح دسترسی به منابع دیجیتال از مراکز فرهنگی به زبان قابل فهم برای کودکان را افزایش دهند و در عین حال فرصت‌های یادگیری مادام‌العمر را نیز ارتقا بخشند.

بینند .

● حقوق هر کودک باید در محیط دیجیتال مورد احترام قرار گیرد و از آن حفاظت و رعایت شود .

محیط دیجیتال می‌تواند دسترسی کودکان را به آموزش فراگیر باکیفیت، از جمله منابع قابل اعتماد برای یادگیری رسمی، غیررسمی، هم‌تا به هم‌تا و خودراهبر، به میزان قابل توجهی افزایش دهد. استفاده از فناوری‌های دیجیتال همچنین می‌تواند تعامل بین معلم و دانش‌آموز و بین فراگیرندگان را تقویت کند. کودکان بر اهمیت فناوری‌های دیجیتال در بهبود دسترسی آن‌ها به آموزش و حمایت از یادگیری و مشارکت در فعالیت‌های فوق برنامه تأکید کرده‌اند [۱].

باید از مؤسسات آموزشی و فرهنگی مانند بایگانی‌ها، کتابخانه‌ها و موزه‌ها برای دسترسی کودکان به منابع دیجیتال و تعاملی، از جمله منابع بومی و منابع قابل فهم برای کودکان، حمایت شود. این منابع ارزشمند می‌توانند از

که مقررات آموزش از راه دور باعث ایجاد یا تشدید بی‌عدالتی در حق دسترسی به آموزش نمی‌شود.

● دولت‌ها باید سیاست‌ها، استانداردها و دستورالعمل‌های مبتنی بر شواهد را برای تنظیم استفاده از فناوری‌های دیجیتال، به‌ویژه برای تضمین حمایت از حقوق کودکان، توسعه دهند.

● سواد دیجیتال باید در سراسر دوران مدرسه آموزش داده شود تا اطمینان حاصل شود که کودکان و جوانان می‌توانند به‌طور ایمن، مناسب و مؤثر از منابع دیجیتال استفاده کنند. برنامه‌های درسی باید توجه ویژه‌ای به افزایش آگاهی در مورد خطرات و آسیب‌های فضای دیجیتال داشته باشند و سطح آگاهی و مهارت جوانان در خصوص امنیت و ایمنی در دنیای مجازی را افزایش دهند.

● درک محیط دیجیتال برای کودکان به‌طور فزاینده‌ای مهم است، اما آن‌ها باید احتمالات و خطرات آن را درک کنند. همچنین، معلمان باید در زمینه حفاظت در محیط دیجیتال آموزش

مشارکت کودکان با شیوه‌های خلاق، مدنی و فرهنگی خود حمایت کنند و آن‌ها را قادر سازند در مورد دستاوردهای دیگران بیاموزند [۲]. باید فرصت‌های کودکان را برای یادگیری برخط و مادام‌العمر افزایش داده شود.

باید به‌طور عادلانه در زیرساخت‌های فناوری در مدرسه و سایر محیط‌های آموزشی سرمایه‌گذاری شود و از در دسترس بودن و مقرون به‌صرفه بودن رایانه‌ها (به‌تعداد کافی)، پهنای باند مناسب و منبع پایدار برق، آموزش معلمان در استفاده از آموزش دیجیتال و قابلیت دسترسی و نگهداری از فناوری‌های مدرسه، اطمینان حاصل شود. همچنین باید از ایجاد و انتشار منابع آموزشی دیجیتال متنوع و باکیفیت و به زبان قابل فهم برای کودکان اطمینان حاصل شود. باید اطمینان حاصل شود که استفاده از فناوری‌های دیجیتال، آموزش حضوری را ضعیف نمی‌کند و برای اهداف آموزشی قابل توجیه است.

برای کودکانی که از نظر فیزیکی در مدرسه حضور ندارند یا برای کسانی که در مناطق دورافتاده یا در موقعیت‌های محروم یا آسیب‌پذیر زندگی می‌کنند، فناوری‌های آموزشی دیجیتال می‌توانند یادگیری از راه دور یا سیار را فعال و تقویت کنند [۳]. باید اطمینان حاصل شود که زیرساخت‌های مناسبی برای دسترسی همه کودکان به امکانات اولیه ضروری برای آموزش از راه دور، از جمله دسترسی به دستگاه‌ها، برق، اتصال به اینترنت، مواد آموزشی و پشتیبانی حرفه‌ای وجود دارد. آن‌ها همچنین باید اطمینان حاصل کنند که مدرسه‌ها منابع کافی را برای ارائه راهنمایی به والدین و مراقبان در زمینه آموزش از راه دور در خانه دارند و نیز آموزش دیجیتال در مورد محصولات و خدمات، نابرابری را در دسترسی کودکان به آموزش حضوری در مورد خدمات، ایجاد و یا تشدید نمی‌کند.

باید روش‌ها، استانداردها و دستورالعمل‌های مبتنی بر شواهد را برای مدرسه‌ها و سایر نهادهای مرتبط تهیه شود و مسئول تهیه و استفاده از فناوری‌ها و مواد آموزشی برای ارتقای مزایای آموزشی ارزشمند باشند.

استانداردهای فناوری‌های آموزشی دیجیتال باید تضمین کنند که استفاده از آن فناوری‌ها در چارچوب اخلاق و با اهداف آموزشی متناسب است، مانند استفاده از فناوری‌های دیجیتال برای مستندسازی فعالیت‌های کودک و به اشتراک‌گذاری آن با والدین یا مراقبان، بدون اطلاع یا رضایت کودکان، قرار ندهد.

باید اطمینان حاصل شود که سواد دیجیتال به‌عنوان بخشی از برنامه‌های درسی آموزش پایه، از سطح پیش‌دبستان تا پایان تحصیل، در مدرسه آموزش داده می‌شود و این‌گونه آموزش‌ها بر اساس نتایج آن‌ها ارزیابی می‌شوند [۴]. برنامه‌های درسی باید شامل دانش و مهارت‌هایی برای مدیریت ایمن طیف وسیعی از ابزارها و منابع دیجیتال، از جمله موارد مربوط به محتوا، ایجاد، همکاری، مشارکت، اجتماعی‌سازی و مشارکت مدنی باشد. برنامه‌های درسی باید آگاهی کودکان را از پیامدهای نامطلوب احتمالی قرار گرفتن در معرض خطرات مربوط به محتوا، ارتباط، رفتار را بالا برده و همچنین راهبردهای مقابله‌ای برای کاهش آسیب و محافظت از داده‌های شخصی خود و دیگران و ایجاد مهارت‌ها و انعطاف‌پذیری اجتماعی و عاطفی را به کودکان ارائه دهند. این مهم است که کودکان درکی از محیط دیجیتال، از جمله زیرساخت‌ها، شیوه‌های تجاری، راهبردهای متقاعدکننده و استفاده از پردازش خودکار و داده‌های شخصی و نظارت و اثرات منفی احتمالی دیجیتال شدن بر جوامع، به دست آورند. معلمان، به‌ویژه آن‌هایی که آموزش سواد دیجیتال، باید در مورد امنیت‌های مربوط به محیط دیجیتال آموزش ببینند.

منابع

1. "Our rights in a digital world", pp. 14, 16 and 30.
2. General comment No. 17 (2013), para. 10.
3. Joint general recommendation on No. 31 of the Committee on the Elimination of Discrimination against Women/general comment No. 18 of the Committee on the Rights of the Child (2019), para. 64; and Committee on the Rights of the Child, general comment No. 11 (2009), para. 61; and general comment No. 21 (2017), para. 55.
4. General comment No. 20 (2016), para. 47.

برای کسب اطلاعات
بیشتر، رمزینره را
پویش کنید.